

- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de door richtlijn 93/13 geboden consumentenbescherming niet voor elke consument geldt maar alleen voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, kan een consument dan als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument worden beschouwd indien hij, voorafgaand aan de sluiting van een aan een vreemde valuta gekoppelde en voor een periode van 30 jaar gesloten hypothecaire kredietovereenkomst ten bedrage van 150 000 PLN, deze overeenkomst niet heeft gelezen? Kan aan een dergelijke consument bescherming uit hoofde van richtlijn 93/13 worden geboden?
- 3) Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de door richtlijn 93/13 geboden consumentenbescherming niet voor elke consument geldt maar alleen voor een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, kan een consument dan als een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument worden beschouwd indien hij weliswaar kennis heeft genomen van het ontwerp van de aan de vreemde valuta gekoppelde en voor een periode van 30 jaar gesloten hypothecaire kredietovereenkomst ten bedrage van 150 000 PLN, maar deze niet volledig heeft begrepen en desondanks niet heeft geprobeerd om deze te begrijpen alvorens hij de overeenkomst heeft gesloten en met name heeft nagelaten de andere contractpartij, die een bank is, te verzoeken de inhoud van de overeenkomst en van de afzonderlijke bepalingen ervan toe te lichten? Kan aan een dergelijke consument bescherming uit hoofde van richtlijn 93/13 worden geboden?

(¹) PB 1993, L 95, blz. 29.

**Hogere voorziening ingesteld op 12 mei 2020 door Claudio Necci tegen de beschikking van het
Gerecht (Vierde kamer) van 25 maart 2020 in zaak T-129/19, Necci / Commissie**

(Zaak C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Claudio Necci (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- De beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 25 maart 2020 in zaak T-129/19, Necci/Commissie, vernietigen;
- De zaak naar het Gerecht van de Europese Unie terugverwijzen voor een nieuwe uitspraak;
- De beslissing omtrent de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant vordert nietigverklaring van de beschikking van 25 mei 2020 in zaak T-129/19, waarbij het Gerecht van de Europese Unie zijn beroep tot nietigverklaring niet-ontvankelijk heeft verklaard en hem heeft verwezen in de kosten.

Rekwirant voert hiertoe drie middelen aan:

Het eerste middel is ontleend aan een verkeerde opvatting van het voorwerp van het geschil, doordat het Gerecht van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het besluit van 18 juli 2011 nadelig was voor rekwirant.

Het tweede middel is ontleend aan schending van zijn recht op effectieve rechterlijke bescherming, aangezien rekwirant, indien zijn beroep niet-ontvankelijk is, geen rechtsmiddel meer ter beschikking staat om op te komen tegen het feit dat hij geen enkele sociale zekerheid meer geniet, ondanks het feit dat hij zijn hele leven heeft gewerkt.

Het derde middel is ontleend aan schending van het beginsel van één enkele toepasselijke wetgeving, aangezien het Gerecht van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het verlies van alle socialezekerheidsdekking in Italië als gevolg van de overdracht “voortvloeit uit de voor het betrokken nationale recht specifieke rechtsregels en geen invloed heeft op zijn situatie met betrekking tot het GSZV”.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) op 12 mei 2020 — M.P., B.P./“A.”, die haar activiteiten verricht via “A.” S.A.

(Zaak C-212/20)

(2020/C 304/08)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: M.P., B.P.

Verwerende partij: “A.”, die haar activiteiten verricht via “A.” S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet een contractueel beding tot vaststelling van de aankoop- en verkoopkoers van een vreemde valuta in een overeenkomst betreffende een aan de wisselkoers van een dergelijke valuta gekoppeld krediet, gelet op artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 1, en artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten en op de overwegingen daarvan, waarin is bepaald dat overeenkomsten in duidelijke en begrijpelijke bewoordingen moeten worden opgesteld en dat in geval van twijfel de voor de consument gunstigste interpretatie prevaleert, op ondubbelzinnige wijze worden geformuleerd, dat wil zeggen aldus dat de kredietnemer/consument de mogelijkheid wordt geboden deze wisselkoers op een bepaalde datum zelf vast te stellen, of is het, gelet op het soort overeenkomst als bedoeld in artikel 4, lid 1, van voornoemde richtlijn, op het langdurige (enkele tientallen jaren bestrijkende) karakter van de overeenkomst en op het feit dat de wisselkoers van de vreemde valuta voortdurend (op elk moment) verandert, mogelijk dit beding op een algemenere wijze te formuleren, namelijk onder verwijzing naar de marktcoers van de vreemde valuta, om aldus te voorkomen dat het evenwicht tussen de rechten en verplichtingen van de partijen aanzienlijk ten nadele van de consument wordt verstoord in de zin van artikel 3, lid 1, van de genoemde richtlijn?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: kan een contractueel beding tot vaststelling van de aankoop- en verkoopkoers van een vreemde valuta door de kredietgever (bank), gelet op artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten en op de overwegingen daarvan, aldus worden uitgelegd dat twijfels over de uitlegging van de overeenkomst worden weggenomen in het voordeel van de consument en dat wordt aangenomen dat de overeenkomst de aankoop- en verkoopkoers van de vreemde valuta niet op willekeurige wijze maar aan de hand van marktvoorwaarden vaststelt, met name wanneer beide partijen dezelfde opvatting hadden over de contractuele bedingen tot vaststelling van de aankoop- en verkoopkoers van de vreemde valuta of wanneer de kredietnemer/consument ten tijde van de sluiting en de tenuitvoerlegging van de overeenkomst geen belangstelling voor het betwiste beding had en op het tijdstip van sluiting van de overeenkomst en gedurende de gehele looptijd ervan heeft verzuimd zich met de inhoud van de overeenkomst vertrouwd te maken?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.